Congresul anual al Astrei, la Sibiu

Sibiu, 24 Noembrie

Sibiul, cetatea de biruinţă a tuturor aspiraţiunilor noastre naţionale, s'a bucurat azi de un praznic împărătesc, prilejuit în vremile acestea de primejdie naţională, de congresul anual al „Astrei".

Bătrâna asociaţie de cultură şi literatură română, reazemul neînfrânt al naţionalităţii româneşti din Ardeal, se pregătise să sărbătorească cu mare amploare şi solemne manifestaţii de biruinţă românească în cetatea de inimă a Ardealului, în Cluj. Adunarea a fost oprită şi s'a amânat pentru 11 Septembrie 1940, cu acelaş program şi tot în aceeaş localitate. Imprejurările grele şi îndurerate ce s'au abătut asupra noastră, au împiedicat şi de data asta manifestarea conştiinţei naţionale a românismului din Ardeal, au sugrumat chiotul de biruinţă şi de lupte vitejeşti pe buzele tremurate de revoltă ale ardelenilor. Au urmat chinul şi durerea neîmpăcate ale refugiului, cari au hotărît ţinerea unui congres al „Astrei" în cadre reduse. Totuş, şi acest congres, comprimat de stâncile duşmane ale vremurilor de bejenie, s'a transformat într'un praznic măreţ de românism biruitor.

Au venit să se întâlnească aici la Sibiu tot ce are Ardealul liber mai de frunte şi mai conştient.

Adunarea din acest an a „Astrei" s'a pătruns de sufletul mare şi românesc al mitropolitului Nicolae al Ardealului, cum a vibrat odinioară adunarea de constituire la cuvintele de profetică viziune ale marelui Şaguna.

Au participat toate personalităţile reprezentative din ţara Oltului, din valea Mureşului, a Timişului şi chiar a Crişurilor: mitropolitul Nicolae, înconjurat de întregul sobor preoţesc dela mitropolie, Rectorul universităţii clujene, împreună cu decanii facultăţilor şi toţi profesorii universitari, profesorii secundari şi învăţătorii din Sibiu, Vasile Stan, episcopul Maramureşului, Macavei, vicar mitropolitan la Blaj, canonicii Maior şi Agârbiceanu, protopopul Stoica dela Timişoara, Până dela Baia Mare, Iuliu Maniu, înconjurat de: Ionel Pop, Ghiţă Pop, Ioan Pop, Ilie Lazăr, Dobrescu, Stoichiţă, apoi primarul municipiului, Tiberiu Brădiceanu, dr. Cosma, din Timişoara, Jian, Carol Barbu, Teodor Iacobescu, preşedintele asociaţiei învăţătorilor, general Ion Manolescu, dela Casele Naţionale, Bucuţă, dela Casa şcoalelor. Armata a fost reprezentată prin generalul Georgescu Pion.

In sala festivă a prefecturii, într'o atmosferă încărcată de nădejdi şi credinţe, vicepreşedintele „Astrei", dr. Gheorghe Preda a deschis congresul prin următoarea cuvântare:

D. prof. dr. I. Moldovan, preşedintele asociaţiei noastre, fiind obligat prin împrejurări personale şi familiare să părăsească localitatea îmi revine, ca vicepreşedinte reprezentativ, sarcina de a conduce şedinţele acestei adunări. Adunarea generală din acest din urmă an urma să se ţină la Cluj. Era răspunsul ce se da invitaţiei ce ni s'a făcut din partea despărţământului central judeţean încă de acum 2 ani. Din motive ce vi s'au adus la cunoştinţă anul trecut această adunare nu a putut avea loc în Cluj iar împrejurările ce vă sunt cunoscute ne-a împiedicat şi în acest an să o ţinem la Cluj. Conducerea Astrei a intervenit din timp la d. Conducător al statului General Ion Antonescu solicitând dacă este posibil publicarea unui protest contra neomeniei cu care au fost trataţi fraţii rămaşi sub stăpânirea maghiară şi aprobarea ca adunarea generală a Astrei să aibă loc în unul din oraşele regiunei neocupate (Alba Iulia sau Sibiu), dacă nu în un cadru demonstrativ dar mai expresiv, mai impunător, dat fiind atingerile drepturilor noastre teritoriale. Pentruca manifestarea Astrei să nu fie interpretată ca o stăinjenire a tratativelor şi relaţiilor politice, comitetul central, în şedinţa plenară, a decis ca această adunare să aibă loc la sediul Astrei într'un cadru mai restrâns cu speranţa că într'un viitor cât mai apropiat această adunare se va putea ţine în oraşul în care am fost invitaţi. Astra, conform statutelor sale, înţelege să recomande de a nu se manifesta în un sens ce ar putea atinge politica internă sau externă a ţării noastre, mai ales faţă de greutăţile ce le pot întâmpina guvernanţii noştri. Cred însă că îşi poate exprima în această împrejurare durerea ei.

Adunarea generală prezentă se deschide în împrejurări triste pentru Neam, Ţară şi Astra căci războiul mondial la care noi nu am participat direct ne-a atins dureros în interesele noastre etnice, istorice, tradiţionaliste şi aş putea spune chiar în demnitatea noastră naţională. Precum vă este cunoscut, Basarabia, nordul Bucovinei şi Cadrilaterul dobrogean am fost obligaţi să le lăsăm sub regimuri străine iar cea mai mare parte din nordul Ardealului a căzut sub stăpânirea unui duşman al nostru. Cum această adunare a Astrei este prima ce are loc după împrejurările acestea sfâşietoare, cred că sunt în sentimentul dv. când dela această tribună trimit fraţilor lăsaţi sub regimuri străine şi în special membrilor Astrei noastre din aceste regiuni un cald şi frăţesc salut, un cuvânt de nădejde şi de îmbărbătare care să-i oţelească mai mult în lupta ce trebue să o ducă pentru menţinerea fiinţei lor naţionale. Dealtfel, neamul şi poporul nostru aşezat topograficeşte la răscrucea popoarelor şi civilizaţiilor ce au fost aproape vecinic în conflict este destul de încercat cu suferinţa şi prin felul cum a ştiut să îndure şi să înfrângă vicisitudinile evoluţiei sale poate servi de exemplu multor alte popoare. Înfrăţit dealungul timpului cu munţii săi pitoreşti, cu codrul verde, cu câmpia fertilă, cu apele curgătoare, cu cerul înstelat, el a ştiut să-şi păstreze fiinţa sa naţională veac de veac. Acest popor şi-a dus viaţa sub scutul munţilor la adăpostul pădurilor ocrotitoare când în pribegie, când în robie, când în libertate pe calea grea a suferinţei. Prin lupte grele, dar eroice, el a păşit atât după instinctul său naţional cât şi prin conştiinţa sa spre orizontul senin, spre supremul ideal spre marele destin al libertăţii şi unităţii noastre. Ştiţi prea bine că asociaţia culturală Astra pe lângă opera de culturalizare a ţinut să ducă la bun sfârşit operele sociale şi naţionale ce aveau legătura cu această cultură, ca o bună păstrătoare de obiceiuri, datine, tradiţii şi credinţe. Pe lângă cultura creştinească a ţinut veşnic să scoată în evidenţă comorile trupeşti, sufleteşti şi spirituale ale poporului din părţile ardelene, maramureşene, bănăţene şi crişene, conştiinţa de dreptul de libertate şi viaţă naţională a acestui popor, drept înscris prin pagini de sânge şi suferinţe, ea şi-a manifestat în toate ocaziile elanul de viaţă naţională şi în acest crez şi-a coordonat activitatea culturală pregătitnd poporul pentru realizarea idealurilor sale.

In clipele istorice prin care trec astăzi ţara şi neamul, Astra înţelege să-şi continue cu acelaş având misiunea sa culturală, socială şi naţională. Ea nu se lasă intimidată de surprizele momentului şi nu se va lăsa antrenată sau descurajată de evenimente fără a nu rezista lor. Ea va păşi pe calea trasă de înaintaşi, condusă de acelaş ideal, însufleţită de puterea acelora ce i-au dat viaţă, au întreţinut-o, au susţinut-o şi au încurajat-o. Astra va rămâne deci mai departe un far de lumină pentru popor şi o santinelă trează neclintită dela postul de veghere naţional.

Oţelită în luptă cu greutăţile din trecut ea este convinsă că le va înfrânge şi pe cele din prezent şi viitor. Astra şi-a făcut din luptă unul din scopurile vieţei şi existenţei ei. Astra rămâne tot ca o creaţie de energii care potrivit evoluţiei culturii şi naţiunii trebue să-şi aducă contribuţia sa pentru asigurarea şi ducerea mai departe a vieţei culturale şi naţionale. Prin aceasta Astra intră în legea naturală căci dacă o instituţie (ca şi un neam) atingându-şi un ţel nu priveşte mai departe şi nu mai acţionează, ea intră în amortire şi decădere.

Vitalitatea unei instituţii ca şi a unui neam se cunoaşte prin partea activă ce o ai prin lupta ce o duce la noile transformări ce le aduce evolutia lucrurilor. Când vorbim de solidaritate nu înţelegem una venită ocazional prin teama de a nu pierde acela ce avem dar una pe care trebuie să o aducă complexul de factori ce înobilează cadrul nationalismului sufletesc. O sforţare comună pentru o bună şi trainică armonie a românilor de pretutindeni. O nivelare justă a conditiilor de viaţă culturală a poporului dela sate către care se adresează Astra şi unde există depozitul de energii naţionale. O înfrăţire a claselor sociale şi profesionale dela oraşe, ducerea unei vieţi decente fără sfidări şi rusine şi mai presus o solidaritate în gânduri şi simţiri faţă de acei ce i-am lăsat sub regimuri streine şi cu care vrem să fim împreună pentru veşnicie. în cadrul statului legionar român ale căror principii de viaţă Astra le practică de aproape 80 ani.

Astra înţelege să-şi coordoneze activitatea sa culturală, socială, naţională întărind virtutile noastre si destinul neamului, căci între instinctul naţional depozitar de virtuţi si destin există un strâns raport si tot ceiace poate mări sau micşora pe unul, măreşte sau micşorează pe celălalt.

Cu o structură deosebită, desvoltat în condiţii deosebite neamul nostru îşi are un destin care priveşte înăuntru spre virtuţi dar şi spre cer.

Neamul nostru a întins şi înţelege să întindă o mână prietenească tuturor acelora ce-i respectă munca, libertatea, frontierele, dar el stie să reacţioneze şi istoria dovedeşte aceasta contra acelora ce-l atacă, îl ameninţă sau se arată nedemni de mâna ce le-o întinde. Increzătoare în vlaga şi puterile ei „Astra" care intră în pragul al 80-lea an al existenţei ei se crede obligată să atragă atenţia odată mai mult că ea nu aparţine unei regiuni deşi s'a ocupat mai mult de părţile ardelene, maramureşene, bănăţene şi crişene. Principiile ei au fost însuşite de multe societăţi din cuprinsul ţării, că nu aparţine unor persoane ce întâmplător se găsesc la conducere, ea aparţine ţării întregi, neamului şi aşteaptă dela toţi o bună colaborare pentru ca prin muncă comună ocupând locul ce-l merită istoria culturei româneşti, dar în acelaş timp prin aceasta munca comună să se poată îmbogăţi cât mai mult şi mai bine patrimoniul cultural al ţării şi neamului.

Aşa să ne ajute Dumnezeu.

In continuare, a propus, — iar asistenţa a aprobat, prin furtunoase aplauze, — trimiterea următoarelor telegrame omagiale:

MAJESTATII SALE REGELUI MIHAI I

Bucureşti

„Membrii Astrei culturale, întruniţi în adunarea generală, îşi îndreaptă primul lor gând către Majestatea Voastră, închinându-Vă cu respectuos devotament şi dragoste nemărginită, întregul rod al activităţii lor idealiste. Să trăiţi Majestate, ani mulţi şi fericiţi, punând neamul românesc din nou în drepturile sale firesti".

Preşedintele adunării
dr. Preda

Domnului general **ION ANTONESCU** Conducătorul Statului Român

Bucureşti

„Adunarea generală a „Astrei" culturale vă exprimă cele mai profunde şi respectuoase multumiri, pentru nemărginita dragoste cu care Dvs. duceţi destinele poporului român spre fericire şi prosperitate. Dumnezeu să vă împlinească toate gândurile bune ce le nutriţi pentru viitorul ţării şi al neamului românesc.

Preşedintele adunării
dr. Preda

Domnului **HORIA SIMA** Vice Preşedinte al Consiliului de Miniştri

Bucureşti

„Adunarea generală a Astrei salută pe conducătorul mişcării naţionale cu cea mai vie dorinţă, ca toate năzuinţele şi bunele gânduri ale Domniei Voastre să se împlinească spre binele ţării şi al neamului românesc. Cu Dumnezeu înainte.

Preşedintele adunării
dr. Preda

Domnului **Traian Brăileanu** ministrul educaţiei naţionale

„Adunarea generală a Astrei vă exprimă întreaga sa recunoştinţă pentru grija deosebită ce o aveţi la promovarea culturii şi educaţia poporului românesc, dorindu-vă îzbândă deplină în bunele Domniei Voastre gânduri ce le aveţi pentru fericirea neamului românesc".

Preşedintele adunării
dr. Preda

S'au ales apoi comisiunile pentru examinarea raportului general, alegerea preşedintelui şi comitetului central pe timp de cinci ani şi a secţiunilor ştiinţifico-literare.

A urmat salutul diferitelor instituţiuni.

Primul a vorbit mitropolitul Nicolae al Ardealului.

Cuvântul lui a tremurat de duhul înalt ce-l însufleţeşte şi este luminat de cea mai strălucită conştiinţă naţională. Se ridică în zarea vestigiilor, înălţând sufletul auditoriului, ce-i soarbe cuvântul ca cerbul apa limpede a isvorului de munte. Trăeşti clipe în cari conştiinţa ţi se sgudue până în străfunduri ascultând poruncile de foc ce se desprind din graiurile biblice ale mitropolitului îndrumător de mântuire naţională.

Un neam — a spus dânsul — nu poate trăi din cedări şi abdicări, ci trăeşte prin sufletul său de luptă şi de jertfă. Avem conştiinţa acestui adevăr deapururi şi credinţa neclintită în trăinicia neamului şi în biruinţa idealului naţional, în slujba căruia să ne strângem toate puterile noastre, toate voinţele noastre şi toate oboselile noastre.

In numele bisericii din Blaj a vorbit vicarul mitropoliei din Blaj, *Macavei*; în numele Academiei şi universităţii clujene, rectorul universităţii, d. *Sextil Puşcariu*, care a subliniat temeiurile ştiinţei pe cari se reazimă drepturile noastre etnice dintre Nistru şi Tisa.

Au mai vorbit d-nii: general *Georgescu Pion*, în numele armatei, asigurând că armata este totdeauna gata să se jertfească pentru întruparea idealului naţional; *Dör*, primarul Sibiului, a vorbit în numele autorităţilor civile, general *Manolescu* în numele Caselor Naţionale, iar *Aurel Cosma* în numele Banatului.

Alegerea preşedintelui şi a comitetului central s'a amânat pentru congresul viitor. Până atunci, a fost autorizat actualul preşedinte cu conducerea „Astrei".

După amiază au vorbit în sala prefecturi d-nii *Ion Lupaş*, despre problema transilvană în timpul domniei regelui Carol I; *Boitos*, despre congresul cultural al Transilvaniei după unire, amintind că atât mitropolitului *Nicolae* cât şi d-lui *Iuliu Maniu* li s'au făcut furtunoase manifestaţii de simpatie.

N. R.

Funeraliile naţionale pentru părintele Ion Moţa

Ceremonia dela Orăştie

Orăştie, 23 N-brie

Trenul mortuar cu rămăşiţele pământeşti ale părintelui I. Moţa a sosit la Orăştie dimineaţa la ora 7.

Drapele mari, cernite şi steaguri verzi îndoliate străjuiau intrarea gării.

In momentul când trenul a fost tras la peron o gardă legionară a dat onorul. Erau de faţă autorităţile civile în frunte cu d-nii dr. Costea, prefectul judeţului şi Porodea, comandantul legionar, şi d-nii col. Leonida Popescu, comandantul garnizoanei, Branda, primarul Orăştiei, etc.

Sicriul a fost coborît din vagon pe umeri de către legionari. In acest timp compania de ostaşi a luat pentru onor, muzica militară intonând rugăciunea.

Un sobor de preoţi, învestmântaţi în odăjdii, a oficiat în gară, o scurtă slujbă religioasă, rostind ectenille pentru clerici. Prohodul a fost cântat de protoereul Glodeanu. Răspunsurile au fost date de corul liceului Aurel Vlaicu.

Au coborît din trenul mortuar membrii familiei: d-na Moţa, soţia defunctului; d-na Iridenta Ionel Moţa cu copiii, Gabriela şi Mihail; d-na şi d. prof. Ion Zelea Codreanu; d-na Elena Corneliu Codreanu; d-na şi d. dr. Sebastian Bornemisa, precum şi reprezentantul M. S. Regelui, d. lt.-col. Ervin Klaus şi d-nii: prof. Ion Protopopescu, ministrul comunicaţiilor şi al lucrărilor publice; Corneliu Georgescu, comandant al Bunei Vestiri şi subsecretar de stat al colonizărilor; Nicolae Petra, subsecretar de stat la economia naţională; Nicolae Pătraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare; Vladimir Dumitrescu şi Traian Herseni, secretari generali ai ministerului cultelor şi educaţiei naţionale; comandanţi legionari şi numeroşi fruntaşi ai Mişcării.

Pe peronul gării mai erau de faţă detaşamente numeroase de cămăşi verzi şi peste 10.000 de ţărani, sosiţi din toate părţile Ardealului.

După oficierea sfintei slujbe s'a format un impresionant cortegiu funebru. In frunte păşea un detaşament de legionari, orânduiţi în formă de cruce.

Alţi legionari purtau coroanele depuse la catafalcul marelui dispărut. Erau florile trimise de M. S. Regele, de Casa Regală, de guvernul legionar, de ministerul educaţiei naţionale, de subsecretariatul presei şi propagandei, de asociaţiile culturale şi Uniunile profesionale ardelene şi de grupul săsesc al oraşului.

Carul mortuar era tras de un grup de 42 de legionari. Sicriul era înfăşurat în culorile naţionale.

Un lung şir de preoţi preceda carul mortuar.

Fanfarele moţilor şi ale minerilor au intonat pe întregul parcurs Imnul legionarilor căzuţi. Cortegiul s'a oprit în faţa nouei Catedrale, unde soborul de preoţi a rostit ectenille rânduite.

Sicriul a fost ridicat pe umeri de către legionari şi depus în biserică, pe catafalc.

S'a slujit apoi în catedrală sfânta liturghie, de către un sobor de preoţi, în frunte cu arhimandriţii: Nicodim Ioniţă, Dionisie Udişteanu, Benedict Ghiuş, Bonifaciu Liţescu şi toţi preoţii şi diaconii prezenţi.

La ora 2 a început slujba prohodului celui mare. Soborul de preoţi avea în frunte pe I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan al Ardealului, P. S. S. dr. Partenie Ciopron şi arhiereul vicar Scorobeţ. Răspunsurile au fost date de corul studenţilor teologi dela Sibiu.

Catedrala era plină de demnitarii legionari, de profesorii Universităţii ardelene din Sibiu şi de delegaţiile de moţi din Munţii Apuseni. Au mai luat parte: o delegaţie a grupului german în frunte cu pastorii din localitate, precum şi membrii comunităţei maghiare, romano-catolice şi reformată.

Cuvântările

După oficierea slujbei religioase, I. P. S. mitropolit Nicolae Bălan, intrepretând citatul din Apocalipsă: „Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da ţie cununa vieţii" — a pus în lumină jertfa permanentă a Părintelui Moţa, în lupta de fiecare zi, dusă întru înălţarea Ţării şi a neamului românesc.

„Pentru această neobosită luptă", — a spus I. P. S. Sa — Părintele Moţa şi-a câştigat merite nepieritoare pentru naţia din care a făcut parte, iar biserica ortodoxă l-a ridicat la cinstea de Iconom Stavrofor".

Şeful bisericii ardelene a înfăţişat apoi spiritul în care părintele Moţa şi-a crescut pe iubitu-i fiu Ionel, care, suflet din sufletul lui şi trup din trupul lui, a ştiut să ducă, mai departe, lupta pentru Christos şi pentru neam.

D. prof. ION ZELEA CODREANU a mărturisit apoi durerea cea mare a familiei, pentru pierderea venerabilului luptător, Protoiereul Ion Moţa: „Simţirea comună cu pământul ţării, cu care s'a identificat părintele Moţa şi pentru care a îmbrăţişat jertfa supremă pentru apărarea credinţei şi a fiinţei neamului".

„Părintele Moţa a luptat cu eroism pentru Ardealul românesc, pentru Ardealul în care s'a plămădit însuşi neamul nostru" — a încheiat d. prof. Ion Zelea Codreanu.

Din partea populaţiei din Orăştie a vorbit păr. prof. Stanciu şi păr. Vinţan.

*

S'a format apoi cortegiul funebru, care a parcurs străzile oraşului, până la cimitirul ortodox.

Detaşamentele de ostaşi au dat onorul cuvenit părintelui Moţa, decorat pentru lupta lui naţională cu Ordinul Ferdinand I.

In faţa mormântului, a luat cuvântul comandantul Bunei Vestiri, d. CORNELIU GEORGESCU care a înfăţişat dârzenia de luptător a părintelui Moţa, demn urmaş al lui Horia: „El n'a dorit măriri şi demnităţi, nici după ce şi-a văzut visul cu ochii. După înfăptuirea României Mari, părintele Moţa s'a retras în mijlocul credincioşilor săi din Orăştie. Aci şi-a crescut fiul în ideia creştină şi legionară, învăţându-l să se jertfească pentru dreptatea lui Dumnezeu.

„Guvernul şi Legiunea se închină în faţa jertfei părintelui Moţa şi se roagă pentru veşnica-i odihnă".

D. NICOLAE PATRAŞCU, secretarul general al Mişcării Legionare, a subliniat măreţia sacrificiului integral adus de familia Moţa, pentru Legiune.

„In viaţă — a spus d-sa — părintele Moţa a avut parte de două bucurii: Unirea şi Biruinţa Legionară şi de două mari dureri: pierderea fiului său şi ruperea Ardealului".

Au mai vorbit: d. Octavian Buzea, din partea „Sindicatul presei din Ardeal", al cărui ilustru membru era păr. Moţa; d. Costea Iosef, prefectul judeţului Hunedoara; studentul Macri în numele „Uniunii naţionale a studenţilor creştini", ziaristul Boantă, pentru ziarul „Libertatea", al cărui întemeetor a fost defunctul, inspectorul general şcolar Aron Demian şi d. col. Leonida Popescu, în numele garnizoanei locale.

In sunetele muzicii militare, care a intonat „Imnul legionarilor căzuţi", în salvele de puşcă ale companiei de onoare şi în accentele ultimei prohodiri, rostită de P. S. S. Partenie Ciopron, sicriul care purta rămăşiţele pământeşti ale părintelui Moţa, a fost coborît în mormânt.

„Plânge printre ramuri luna" — murmura corul legionar, în noaptea care se lăsa peste culmile Orăştiei, în pământul căruia se va odihni, în veci, trupul celui ce-a fost părintele Moţa.

Se modifică legea asigurărilor sociale

Ministerul muncii a instituit o comisiune care a şi început studiul modificării legii asigurărilor sociale.

Nu cunoaştem intenţiunile acestei comisiuni, credem însă că principiile de bază ale legiuirii în vigoare vor rămâne aceleaşi şi că modificările nu vor schimba economia legii.

Unele modificări se impun însă, dat fiind contrazicerile unor dispoziţiuni şi laconismul altora.

In special e bine să se reexamineze capitolul jurisdicţiei, care se cere fundamental modificat.

Drepturile asiguraţilor se recunosc şi se obţin cu mare greutate, din pricina atâtor inutile forme procedurale.

Alt capitol care se cere revizuit, este capitolul organizării administrative şi medicale — să nu mai fie una în dependenţă de cealaltă — şi capitolul organizării controlului ni asigurări. Vor trebui create organe de control cu independenţă şi răspundere.

In sfârşit, poate va fi nevoe de reexaminarea cotelor de impunere şi felul repartiţiei lor.

Pentru sezonul actual...

Magazinul nostru este perfect asortat cu:

STOFE - LENAJURI - MATASURI

ALBITURI–MOLTOANE–ZENANALE–POPLINURI

RODIER-uri – COVOARE – LINOLEUM

CONFECŢIUNI *pt.* **DOAMNE**

modele exclusive şi din cele mai moderne

CONFECŢIUNI *pentru* **DOMNI**

din stofe lână pură, croieli impecabile

CONFECŢIUNI *pentru* **COPII**

Mare asortiment de Articole de Botez

INCALŢAMINTE

TRICOTAJE - CIORAPI - MANUŞI - BATISTE

ARTICOLE de TOALETĂ şi PARFUMERIE

GALANTERIE şi LINGERIE BARBĂTEASCA

ARTICOLE pentru MENAJ – ARTICOLE de VOIAJ

ARTICOLE pentru toate SPORTURILE DE IARNĂ

PREŢURI FOARTE CONVENABILE

GALERIES LAFAYETTE

SOLEMNITATEA DELA UZINELE COMUNALE BUCUREŞTI (U. C. B.)

Inaugurarea lucrărilor de renovare a spitalului, cantinei şi dormitoarelor legionare ale muncitorilor şi lucrătorilor U. C. B.

Asistenţa în timpul serviciului religios

In cadrul unei impunătoare manifestaţii legionare s'a făcut Duminică dimineaţă—la staţiunea Uzinelor comunale Bucureşti (U. C. B.), din Şos. Pantelimon — inaugurarea lucrărilor de renovare la spitalul, cantina şi dormitoarele legionare ale muncitorilor şi lucrătorilor U. C. B.

Solemnitatea a început la ora 11, printr'un serviciu religios, oficiat în imensa curte a uzinelor.

Cordoane disciplinate de cămăşi verzi sunt aliniate dela intrare şi până la locul solemnităţii, primind pe invitaţi. Şi alte cămăşi verzi, mai numeroase, sunt rânduite în faţa pavilionului central, străjuind parcă un imens panou verde pe care este aşezat chipul Căpitanului. Pe decoruri laterale, cu gardul verde în mărime de etaje, chipurile martirilor dela Majadahonda: Moţa şi Marin.

Iau loc în faţă, la serviciul religios, d-nii: I. G. Vântu, primarul general al Capitalei, Valeriu Negulescu şi V. Majlat, ajutori de primari generali, prof. dr. ing. Dorin Pavel, directorul general al Uzinelor comunale Bucureşti, comandant ajutor Dim. Radian, secretarul general al U. C. B.-ului, etc.

Din partea mişcării legionare participă: comandanţii legionari prof. Coriolan Matei şi Cuţumina; ajutorii de comandanţi I. Diaconescu, dr. Coriolan Bucur, prof. Gh. Macrin, Brezuleanu şi camaradul Virgil Marius Georgescu.

Odată cu oficierea serviciului religios s'a sfinţit şi steagul unităţilor muncitoreşti legionare ale U. C. B.-ului.

Comandantul ajutor **Dim. Radian**, secretarul general al Uzinelor comunale Bucureşti, luându-l în primire, după ce a bătut prima ţintă, a rostit: Vom merge pe acelaş drum pe care a mers Căpitanul şi eroii legiunii noastre.

Comandantul ajutor **I. Diaconescu** a rostit apoi următoarele:

Vorbesc la această impunătoare manifestaţie din partea comandantului Bunei Vestiri Ilie Gârneaţă, comandantul Ajutorului Legionar, care nu a putut veni astăzi, aici, fiind reţinut în casă.

Ajutorul legionar, camarazi, este o instituţie care adună, la un loc, toate eforturile legionare, cu scopul de a ajunge să ajute fratele căzut în nenorocire.

Fiindcă suntem astăzi la o mare manifestare muncitorească, este cazul să afirmăm că muncitorimea noastră reprezintă în mare parte pe fratele căzut în nenorocire.

Realizările ce se fac însă în acest sector, între cari se numără şi cele ce le inaugurăm astăzi, dovedeşte că ne putem ridica şi prin propriile noastre puteri. Şi realizările acestea trebuesc duse cât mai departe, pentru a face acea Românie, ca soarele sfânt de pe cer.

Vă aduc din partea Ajutorului legionar toate îmbărbătările şi asigurarea că în orice nevoe va fi lângă voi.

Cu aceasta, încheindu-se solemnitatea, mulţimea de cămăşi verzi a intonat „Sfântă tinereţe legionară" şi „La luptă muncitori".

Invitaţii şi oficialităţile au vizitat apoi lucrările maugurate: dispensarul, cu secţia de spitalizare ce are peste 30 de paturi, dând lămuriri medicul-şef dr. Corneliu Constantinescu; cantina, cu oficiile, depozitele de alimente şi bucătăria; cazarma — instituţii destinate în întregime lucrătorilor şi muncitorilor U. C. B-işti.

S'a vizitat în cele din urmă secţia motorizată a uzinelor comunale.

—m. mir. —

Pentru inimile caritabile

— Tânăra Florica Ilie, din str. Iordan Vlaicu 115 (prin Sebastian), văduvă, cu trei copii, ultimul de câteva luni, săracă cu desăvârşire, având o fetiţă la şcoală, fără îmbrăcăminte de iarnă, roagă să fie sprijinită.

— Luiu Negrescu, str. Elena Cosinzeana 32 (prin Rahova), orfan, suferind, roagă pe cei buni să-l ajute cu un palton vechiu şi o pereche de pantofi sau ghete.

— Constantin Ioan, din com. Bogdana, jud. Teleorman, având 11 copii şi fără nicio avere, face un apel disperat la cei ce au putinţa să-l ajute.

— Costache Dobre, str. Popa Istrate 29 (Pantelimon), sărac, bolnav, ieşit de curând din spitalul Colentina, cu doi copii, roagă să fie ajutat.

COLECTURA GHEORGHE STĂNOIU

Preferată de Toată Ţara Românească

A REDESCHIS GHIŞEELE SALE